GUILELMUS PERALDUS. HUGO DE SANCTO VICTORE. HUGO DE FOLIETO. SMARAGDUS. PETRUS DAMIANUS

Österreich (?), 1435 Seite 71v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40507
Copyright: Melk, Benediktinerstift

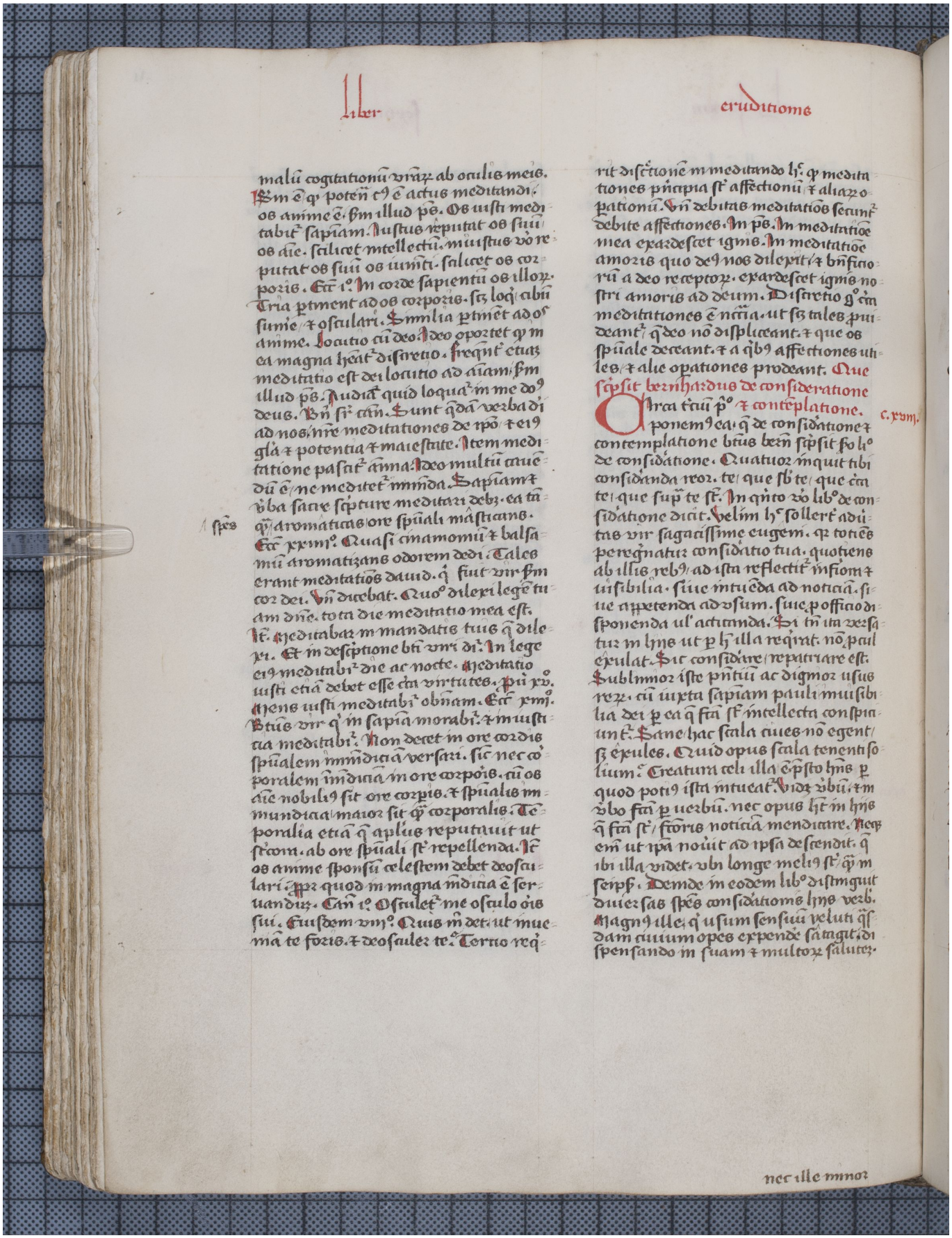

liber eruditionis

malū cogitationū vrāz ab oculis meis.
Sm ē q' potēt ē actus meditandi.
os anime ē. sm illud ps. Os iusti medi
tabit sapiam. Iustus reputat os suū
os aīe. scilicet intellectū. mi iustus vo re
putat os suū os iumti. scilicet os cor
poris. Ecc 1°. In corde sapientis os illoz.
Tria pmnent ad os corporis. scz loq; cibū
sumē. et osculari. Sm hec pmnet ad os
anime. Loquitur cū deo. Deo oportet q m
ea magna h̄eat discretio. frequēt etiam
meditatio est dei locutio ad aīam. sm
illud ps. Audiā quid loquat in me do
deus. Vn si tam. Sunt q̄da verba di
ad nos. nre meditationes de ipo. et ei
glia et potentia et maiestate. Item medi
tatione pasat aīa. Deo multū caue
dū ē. ne meditet immunda. Sapiam et
ba sacre scpture meditari debz. ea tā
q̄ aromatizans ore spūali mastricans.
Ecc xxxiij°. Quasi cinamomū et balsa
mū aromatizans odorem dedi. Tales
erant meditatios dauid. q̄ fuit vir sm
cor dei. Vn dicebat. Quo dilexi legē tu
am dne. tota die meditatio mea est.
Et. Meditabar in mandatis tuis q̄ dile
xi. Et in descptione bti vmi di. In lege
eius meditabit die ac nocte. Meditatio
iusti etiā debet esse cū virtutes. Pū xv.
Mens iusti meditabit obnam. Ecc xxxij.
Btus vir q' in sapia morabit. et in iusti
cia meditabit. Non decet in ore cordis
spūalem immundiciā versari. sic nec co
poralem immundiciā in ore corporis. cū os
aīe nobilius sit ore corpis. et spūalis im
mundicia maior sit q̄ corporalis. Te
porilia etiā q̄ aplius reputauit ut
stercora. ab ore spūali st repellenda. Se
os anime sponsi cēlestem debet deosca
lari. Ppter quod in magna mdicia ē ser
uandus. Cant 1°. Osculet me osculo oris
sui. Eiusdem vm°. Quis m det. ut inue
nam te foris. et deosculer te. Tertio req

rit discretione in meditando hs. q' medita
tiones pncipia st affectionū et aliarū o
pationū. Vn debitis meditatios sequnt
debite affectiones. In ps. In meditatione
mea exardescet ignis. In meditatione
amoris quo deus nos dilexit et bnficio
rū a deo receptoz. exardescet ignis no
stri amoris ad deum. Discretio g° cū
meditationes ē ncia. ut scz tales pui
deant q' deo nō displicant. et que os
spūale deceant. et a q̄bus affectiones uti
les et alie opationes prodeant. Que
scripsit bernhardus de considerātione
Ofrca tcū p° et contēplatione. c. xxxj.
ponem ea. q' de considatione et
contemplatione btus bern scpsit fo h°
de considatione. Quatuor inquit tibi
considanda ior. te. que sb te. que cū
te. que sup te st. In qnto vo lib° de con
sidatione dicit. Velim hs sollert adi
tus vir sagacissime cugem. qr toties
peregnatur considatio tua. quotiens
ab illis rebus ad ista reflectit insiom et
insibilia. siue intuēda ad noticiā. si
ue appetenda ad usum. siue p officio di
sponenda ul actuanda. Si tū ita versa
tur in hns ut p hs illa reqrit. nō paul
ex̄ulat. Sic considāre repatriare est.
Sublimior iste pntū ac digior usus
rex. cū iuxta sapiam pauli mui sibi
lia dei p ea q' fta st intellecta conspi
unt. Sane hac scala caues nō egent.
sz exules. Quid opus scala tenenti so
lium. Creatura celi illa ē ipso hns p
quod potius istā intuear. Vidz vbū et in
vbo fta p uerbū. nec opus ht in hns
q' fta st. foris noticiā mendicare. Neq
em ut ipa noūt ad ipsa descendit. q
ibi illa videt. vbi longe melius st q̄ in
scipsis. Deinde in eodem lib° distinguit
diuersas spēs considationis hns verb.
Magnus ille. q' usum sensuū veluti q̄s
dam cuiuum opes expendē sāgit. di
spensando in suam et multorū salutē.

spes

nec ille minor